

Denně se pomodli

Modlitbu k Duchu Svatému

Úmysl dne s úryvkem z Písma

Pros za konkrétní osoby z farnosti

Zůstaň minutu v tichu před Pánem

Pomodli se 3x: Otčenáš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí.

Na závěr připoj Modlitbu za společenství

Modlitba k Duchu Svatému

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své svaté lásky.

V: Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno

O: a obnovíš tvář země.

Modleme se:

Bože, Ty jsi srdce svých věřících Duchem svatým osvětil a poučil; dej, ať v též Duchu správně smýšlíme a vždy se radujeme z jeho útěchy. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Úmysly na den

1. den

Za světlo Ducha Svatého

S vědomím povolání být apoštoly dnešních dnů a s touhou obnovit vše v Kristu, prosme o plamen Ducha Svatého do našich srdcí.

»Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.« »Až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec země.« (Sk 1,5b.8)

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby

viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích. (Mt 5,14-16)

2. den

Za odpuštění hříchů

Nedojde ke změně, ke smíření, nevyznám-li a nezměním své hříšné chování. Prosme za sebe navzájem, aby nám Pán dal ducha kajícínosti.

Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar. (Mt 5,23-24)

Vy se tedy modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od Zlého. Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec; ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky. (Mt 6,9.12-15)

3. den

Za víru

Víra je dar a milost. Projevují za ni vděčnost? Prosím za dar víry?

Apoštolové prosili Pána: »Dej nám více víry!« Pán řekl: »Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře!', poslechla by vás. (Lk 17,5-6)

Šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: »Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!« Když je uviděl, řekl jim: »Jděte a ukažte se kněžím.« A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uz-

draven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: »Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?« A jemu řekl: »Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.« (Lk 17,12b-19)

4. den

Za naději

Naděje je podstatou naší víry. Vkládám svou praktickou naději v Krista, nebo se upínám k jiným jistotám? Živí jistota Naděje mou odvalu předávat víru?

Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost plodí osvědčenost, osvědčenost plodí naději. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. (Řím 5,1-5)

5. den

Za lásku

Dotek Lásky Boží zapaluje duše. Prosme Pána, ať je naše láska spořádaná, ať milujeme Boha nade všechno a bližní (nejbližší nejvíce) jako sebe sama.

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl lásku, jsem jako znějící kov a cimbál zvučící. Kdybych měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládal všechno, co se může vědět, a víru měl v nejvyšší míře, takže bych hory přenášel, ale neměl lásku, nejsem nic. A kdybych rozdál všechno, co mám,

a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje. Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezavídí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozcíljuje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává. [...] Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska. (1.Kor 13,1-8a.13)

6. den

Za svornost

Pane, je nás málo, Tvých učedníků, dej nám svornost, věrnost a jednotu. Znam své bratry a sestry ve víře jménem?

Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými. (Sk 1,14)

Setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. (Sk 2,42.44)

Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámá ho a řekl: »Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To činite na mou památku.« Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: »Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, činite to na mou památku.« Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. (1.Kor 11,23-26)